

Đà Lạt Bây Giờ

Đà Lạt bây giờ như Hội Chợ
dập dìu du khách đến tìm vui,
lên đồi, xuống lũng, vào hang hóc,
lá biếc, hoa xinh phải héo, còi!

Đà Lạt bây giờ đây, đó, rác,
người dân bám đất lại còng lưng,
mở luồng cho nước, khơi lòng suối
vuốt mặt nhìn đời như phấn thông!

Không phải khi khô mà biển dâu,
khi không núi thấp trước nhà lầu!
Lòng tham không đáy, người ta muốn:
"giải phóng" đến từng bụi cỏ lau!

Đà Lạt bây giờ đau, đốn, nghẹn:
ai kia ăn uống ở nhà hàng,
ai kia hai bữa nời cơm hầm.
mắm, muối, ngọt, bùi...mấy cọng lang!

"Đù mẹ đù cha cái giát giường
Đêm nằm chi thấy cái đau xương!
Mai đi mua nứa, ông mần lại
Đù mẹ đù cha cái giát giường!" (*)

*"Nước bốn ngàn năm không người lớn
Dân lên trăm triệu toàn trẻ con!" (**)
Tản Đà có nói chi thì nói
Đau đớn...nhẹ nhàng: chỉ Tú Xương!*

Trần Văn Lệ

(*) Nguyên văn bài thơ Cái Giát Giường của Trần Tế Xương.

(**) Thơ Tản Đà